VRIJDAG

28 JUNIJ.

N°. 52.

1833.

SURINAAMSCHE COURANT.

Gouvernements Secretarij.

Den 27 Junij 1833.

(24591) Alzoo de navolgende personen zich bij rekeste aan den Gouverneur Generaal hebben geadresseerd, met verzoek om te worden benoemd tot Straatvoogd over de natemelden Slaven, te weten:

AMAND ADLER, om te worden benoemd tot Straatvoogd over den Mulat FREDRIK; aangekomen hebbende J. H. STEINKROES. — en

PHILIP EZECHIEL SIMONS, om te worden benoemd tot Straatvoogd over de Slavin SERAPHINA; aankomende den Boedel wijlen SELOMOH DE LA PARRA.

Zoo is het, dat de Gouverneur Generaal goedgevonden heeft, zulks algemeen bekend te maken, en een iegelijk die eenig regt of pretentie op de gemelde Slaven mogten sustineren, op te roepen om binnen den tijd van *veertien* dagen, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de Couranten zal zijn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd zoodanig worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Gouvernements Secretarij.

Den 27 Junij 1833.

(26543) Alzoo JOHAN FREDRIK WERGES en JAN DE JAGER Ez., als Administrateuren van de Plantaadje *Rust en Werk*, *Lust tot Rust* en *Einde Rust*, zich bij rekeste aan den Gouverneur Generaal hebben geadresseerd, met verzoek om den Neger genaamd: PHILIP, van gemelde Plantaadje af- en op den privé naam van de Erfgenamen van wijlen de Wed. P. C. NOBEL, te mogen doen overschrijven.

Zoo is het, dat de Gouverneur Generaal goedgevonden heeft, zulks algemeen bekend te maken, en een iegelijk die eenig regt of pretentie op den gemelden Slaaf mogt sustineren, op te roepen om binnen den tijd van *veertien* dagen, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de Couranten zal zijn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd zoodanig worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

NIEUWSTIJDINGEN.

Een der Parijsche bladen, behelst het volgende:

»Het manifest van het bewind *Viennet* (die Heer had namelijk in de kamer der afgevaardigden beweerd, dat er exceptionele maatregelen vereischt werden, om de regeringloosheid te keer te gaan, en dat het stelsel der wettigheid der regering doodde) in vereeniging gebragt met de diplomatieke manoeuvres, welker spoor en uitdrukking aanhoudend in het *Journal des Debats* te vinden is, legt ons den pligt op, om de dubbele strekking aan te wijzen, volgens welke de thans heerschende staat van zaken hare staatkunde bestuurt. Die strekking is er geene nieuwe. Het ligt in het onvermijdelijke lot van ieder revolutionnair gouvernement om naar buiten alles in wanorde te brengen en naar binnen alles te onderdrukken. Dit is eene noodlottigheid van toestand, aan welke geene der wissel-gestalten van het gouvernement, van 1789 tot 1815, ontkomen is; later ook, sedert 1830, waren wel de middelen verschillend, maar het doel bleef hetzelfde, omdat de noodwendigheid niet veranderd was. Toen de Conventie Frankrijk beheerschte, stelde zij hare operatiën op den naam der souvereiniteit van het volk en verklaarde de vrijheid opgeschort aan den voet der constitutie, welke haar afkondigde; terzelfder tijd doorploegde zij Europa met republikeinsche onderst boven keeringen, eene stoute propaganda makende, het zwaard in de hand en met den stormram onzer overwinningen. Toen het keizerrijk kwam, onderdrukte *Napoleon* in zijnen eigen naam, en het versleten afgodsbeeld der volks-souvereiniteit van haar altaar schoppende, stelde hij fier zich zelven in de plaats, verklarende dat Frankrijk vertegenwoordigd werd in de eerste plaats door hem, daarna door den senaat, vervolgens door den staatsraad en eindelijk en in het laatste gelid door het wetgevend ligchaam; terzelfder tijd overdekte ook hij Europa met bouwvallen, daar hij alles in eenen jakobijnsche-monarchalen geest omverre wierp en alle troonen vernieuwde om den zijnen tot den oudsten te maken.

»Dit dubbele kenmerk, dat van alle revolutionnair gouvernement onafscheidelijk is, vond deszelfs hoogste uitdrukking in *Bonaparte*, bij wien alles helder was, want alles was er groot. Ook voelden denkende mannen zich hierdoor getroffen en reeds in 1806, omstreeks het eind van het ministerie van *Pitt*, schetste een Engelsch staatsschrijver, in een vlugschrift, het volgende beeld der in *Napoleon* gepersonifieerde revolutionnaire magten, een beeld, hetwelk niet verouderd is, omdat men in den man het beginsel schilderde: »De beide uitersten van staatsbewind, het despotismus en de democratie, in zich vereenigde, keizer in naam en jakobijn met de daad, zwaait hij met de eene hand den degen en verbergt behendiglijk in de andere het gift (de Engelsche lezing heeft *wires*, dus eigenlijk de trekdraden) der regeringloosheid of der revolutie; hij gebruikt de drukpers tot de misdadigste, tot de onzedelijkste trekken naar buiten, terzelfder tijd dat hij haar beschuldigt en mishandelt, wanneer zij zijne complotten aanklaagt; voornamelijk rekende op de binnenlandsche medehelpers, welke hij zich in de door hem aangetaste staten weet te verschaffen, doet hij hun zijne instructiën, proclamatiën, bulletins toekomen, en er bestaat tusschen hem en zijne halsvrienden, die wij in onze boezem voeden, eene vrijmetselaars-gemeenschap van taal en staatkunde, die, duister voor ons en duidelijk voor hen, hunne machiavellistische berekeningen maar al te zeer ondersteunt.”

»Spoort men nu de bron op van die dubbele strekking tot willekeur binnens- en tot anarchitische omkeeringen buitenlands, die de Conventie kenmerkte, die vervolgens, van gedaante maar niet van aard veranderde, als eene noodwendigheid op het keizerrijk overging, en eindelijk in onze dagen de onmagt van den tegenwoordigen staat der zaken komt prikkelen en deszelfs zwakheid tot beweging port; de sleutel van dit vraagstuk is te vinden in het wezen zelf de revolutionnaire magten en in derzelver buiten de gewone orde der dingen geplaatsten stand. Het is voor hen geene staatkunde van verkiezing, maar eene staatkunde van noodzakelijkheid.

»Inwendig moeten zij in materiele magt trachten te winnen hetgeen zij aan zedelijke magt ontberen; zij moeten de harstogten weerstaan, welke zij gewekt hebben om de wettige orde van zaken onderst boven te werpen; door vrees moeten zij de achting en liefde vervangen, welke zij niet kunnen inboezemen, daar zij als nieuwelingen onder eene natie verschijnen, die hen, fier op hare oudheid, ter naauwernood aanziet, en daar zij de voortbrengselen zijn der ruwe kracht, te midden eener maatschappij, welke naar het regt neigt, omdat zij uit regt is voortgekomen. Alleen sterke gouvernementen kunnen vrijheid geven en sterk zijn alleen de wettige, omdat regt de spil is, waarop de wereld draait. Geweldenarij vreest alle wettigheid, en de vrijheid is in Frankrijk eene wettigheid even als het koninklijk gezag er eene is; stond deze laatste nog, zou zij ook de andere terug brengen.

»Terzelfder tijd zijn de revolutionaire magten, ook buitenslands, nieuw en vreemd in de maatschappij der natiën, beroofd van werkingskracht op gouvernementen, tegen welker beginsel zij aanbotsen en welker rust zij bedreigen. Zonder mogelijkheid van verbond met hetgeen bestaat, is hun eenig redmiddel het te dooden; hunne ware bondgenooten zijn de binnenlandsche vijanden, welke de staten in hunnen boezem koesteren. Troonen zijn bondgenooten van troonen; de gouvernementen, uit opstand geboren, hebben alle opstanden tot natuurlijke eedverwanten.

»Onder *Bonaparte* tot hare hoogste uitdrukking gekomen, sloeg de revolutie op alles wat buiten was, om alles te vellen, en omwikkelde alle vrijheden in eenen networp, gedaan door eene hand, die gewoon was geheel eenen veldtogt in eenen slag te omvatten. Tot hare laagste uitdrukking gedaald onder de doctrinairen, werkt de revolutie niet anders meer dan door heimelijke arglistigheden, en om het gezegde van den door ons aangehaalden Engelschen schrijver om te keeren, zij verbergt de hand die het zwaard voert, en opent die welke vol is van het gif des oproers en van de smetstof der regeringloosheid. Terzelfder tijd, in plaats van stoutelijk willekeur te verkondigen in naam der glorie, roept zij uit de diepte harer vernedering: Helpt, de wettigheid doodt mij!

»Geheel het stelsel der buitenlandsche staatkunde is naar die plan berekend. Wordt er van Rusland gehandeld, zoo doet de regering ons door hare dagbladen toeroepen, dat het onkwetsbaar van buiten, maar kwetsbaar van binnen is, en dit is

een tekst gemakkelijk te verstaan voor hen, die Warschau nog niet vergeten hebben, hetwelk daarvan den bloedigen uitleg geleverd heeft. Is Duitschland, het onderwerp, zoo zie hoe het hedendaagsche *Journal des Débats* het twistvuur tusschen de standen van Wurtemberg en de regering van dat land, tusschen al de kleinere staten van Duitschland en de Bondsvergadering aanblaast; hoe het voor de Overrijnsche-constitutie-regten pleit, met even veel ijver, als het zou aanwenden om dezelve aan de boorden der Seine te bestrijden. Betreft het Spanie, zoo trekt men partij voor een geringen aanhang, tegen de belangen en constitutionele grondbeginselen der natie. In Portugal voert men *Pedro* en deszelfs reeds mislukkende constitutie als vreemde waar op den oever van Oporto in, die beide deze geschenken der revolutie terug stoot. In het Oostersche vraagstuk begint men met *Ibrahim*-Pacha tegen het wettige gezag onder de Muzelmannen op te hitsen, hopende het verbond van Rusland en Oostenrijk door diplomatike arglistigheden te breken, en vervolgens, daar men niet geslaagd is aan de revolutie eene overwinning te verschaffen in zaken, wil men haar, bij wijs van vergoeding, eene zegepraal geven in woorden, en verdicht het theatraal tooneel van den admiraal *Roussin*, zich voorbehoudende het tegen te spreken, indien het gevaarlijk wierd.

»In de Hollandsch-Belgische zaak, zoo men al, uit vrees voor Europa, het kabinet van den Haag den oorlog niet durft aandoen, zoo beproeft men, het land in revolutie te brengen door eenen oorlog van omkooping en van subsidiën. Voegt hierbij de verstandhouding, welke het eerste ministerie *Guizot* met de insurgenten in Spanie en in Italie gehad, en den gouden sleutel, dien men op alle Europesche staats-kanselarijen beproefd heeft, en gij zult het volledige denkbeeld hebben van een stelsel, hetwelk zelfs niet wettig worden kan noch dulden dat andere het zijn, of, om de woorden van den Engelschen schrijver te gebruiken, een monarchaal stelsel in naam, een jakobijnsch in de daad.

»Het overige der definitie, waarmede hij de revolutionnairen gouvernementen omschrijft, vindt geene mindere juiste, minder naauwkeurige toepassing in de tegenwoordige orde van zaken. Die noodwendige sijmpathie van het democratische beginsel en van het dwanggezag (*the two extremes of despotism and democracy*) die voor ons nimmer twijfelachtig geweest is; kan het thans voor niemand meer wezen, en de redevoering van den Heer *Viennet* heeft het gordijn opgehaald van voor den geheelen toestand. De menschen hebben eene persoonlijke en eene betrekkelijke waarde. Zij zijn in de eerste plaats wat zij zijn, vervolgens wat de toestand hen maakt: van daar die vermaardheden op kort zigt. Ons voegt geen oordeel over de persoonlijke waarde van den Heer *Viennet*, maar ongetwijfeld zal hij zelf erkennen, dat, indien er aan zijne redevoering zoo groot een gewigt gehecht is en nog wordt, zulks aan zijne betrekkelijke waarde toegeschreven moet worden; de Heer *Viennet* is de man van den tegenwoordigen toestand. De orde van zaken is tot het punt gekomen, dat zij niet alleen om de willekeur vragen moet, maar die moet vragen door den mond van den Heer *Viennet*. Hierna mag men het oordeel, dat men wil, over eene noodwendigheid vellen, die zulk eene uitdrukking, over eenen toestand, die zulk een zinnebeeld heeft, of, om alles te zeggen, over eene gedachte, van welke de Heer *Viennet* het woord is.

»Vreesachtig en met gebogene knieën voortsluipende op den dubbelen weg van omverwerping naar buiten en willekeur van binnen, op dien weg dien de Conventie met de voeten in het bloed en het keizerrijk met het voorhoofd omstraald door krijgsroem betreden hadden, heeft de tegenwoordige staat van zaken slechts een voordeel gewonnen, dat van zich langzaam te verslijten in plaats van zich plotseling te verbrijzelen. De beide andere revolutionnairen formen hebben snel geleefd; de tegenwoordige sterft langzaam, maar kortom zij sterft. Hetzij men de daadzaken beschouwt, of de denkwijzen ondervraagt, of de debatten der kamers gadeslaat, waar de stemmen soms zoo gelijkkelijk verdeeld zijn, dat eene halve stem de meerderheid beslist, overal vindt men de kenmerken van een ongeduld, dat in staatkunde zeer veel beteekent; en naar welken kant men zich ook wendt, bespeurt men, dat er verandering in de lucht is."

ADVERTENTIEN.

(25004) Ten nutte van belanghebbende wordt door den ondergeteekenden, als daartoe door de Kommissie tot de zaken der *Nieuwe Wees-, Kurateele- en Onbeheerde Boedels Kamer* geauthoriseerd, bekend gemaakt, dat sedert 1e. Janurij tot ultimo December 1832, bij opgemeld Departement zijn gelequideerd, de navolgende Boedels, als:

		SALDO IN KAS.
N°. 1.	J. W. SCHMIDT.	*f* 1,29⁵.
2.	J. H. J. DIJKMAN.	» 100,82⁵.
3.	A. PLANTEAU Wed. U. WILKENS.	» 39,15.
4.	H. J. DUDDE.	» 11,46⁵.
5.	ANTOINETTE FRANSINA LOUISA van WALBACH	» 45,22.
6.	LIVINA HENDRINA LIJNSLAGER.	» 40,50.
7.	BERGERE MARIA van VAN DER STEDE	» 55,99⁵.
8.	NIELS ELKIER KLINT.	» 31,97⁵.
9.	SIMICA PHILIPS, Wed. J. H. DE BIJE.	» 1601,06⁵.
10.	FRANS PHILIP BUDIKER.	» 1771,23.
11.	JULIUS SANDER.	» 249,02⁵.
12.	C. H. HAIJNES.	» 759,88.
13.	F. A. GROENEMAN.	» 293,05⁵.
14.	CATHARINA SOFHIA BUSSON, Huisvrouw van FRANS PHILIP BUDIKER.	» 2417,10.

Voorts, dat gedurende hetzelfde tijdvak zijn afgeloopen in eenen staat van insolventie, de Boedels DORA van DINA van STOLTING, SILVIA van BELLONA van SCHELLING, H. MEIJERINK, J. A. LOWE, J. P. GLAZER, F. J. SÆLTZER, P. GEERAARDS, PIETER VAN GEENEN, P. M. WELTERS, C. P. LEENING WEEBER, W. A. WORSDELL, JOSEPH TUSH, ISAIJ ABRAHAMS, JOH. JACOBUS FLORIS LE COUVREUR en de aan denzelven behoord hebbende Grond *Nooit Volmaakt*, J. A. F. DE CLERCQ, L. C. ABENSETS en daaraan geweest zijnde Firma van WM. CARBIN & Co., PIETER WITTIG, M. A. MAIJNARD, wed. KLAAS RINGELING en J. C. DERKS.

Paramaribo, den 27 Junij 1833.

De Scriba bij opgemelde Commissie,
R. GOLLENSTEDE.

(25053) Publieke inschrijving, ter *Wees-, Kurateele- en Onbeheerde Boedels Kamer*, op Maandag den *eersten* Julij e. k., des voormiddags *elf* uren, van:

14 balen heele } KOFFIJ, van de Plant.
1 baal gebr. } *Bodenburg*, ⅛ aandeel.

2 balen heele } KOFFIJ, van de Plant.
1 baal gebr. } *Elk 't Zijn*, 1/24 aandeel.

5 balen heele } KOFFIJ, van de Plant.
1 baal gebr. } *Manheim*, 1/12 aandeel.

21 balen KAKAO, van de Plant. *Tijrol.*

De Kooper zal moeten betalen *f* 1,13 voor de ledige zak.

Paramaribo, den 26 Junij 1833.

De Scriba bij de Commissie van voormeld Departement,
R. GOLLENSTEDE.

(25009) De AMBTENAREN, provisioneel belast met het Departement der *Nieuwe Wees-, Kurateele- en Onbeheerde Boedels Kamer*, zullen op Maandag den 8sten Julij e. k., des namiddags ten *vier* uren, ter voorschrevene Kamer, door den Vendumeester S. F. FLU, publiek doen verkoopen: Meubelaire Goederen, Mans- en Vrouwen Kleederen &c. &c.; aankomende de Boedels F. C. L. H. ARNZEN; de vrije FLORIS WILLEM van NIEUW AMSTERDAM, en de vrije CLASINA van FRANSINA van BENT.

Alsmede Een assortiment gedrukte Boekwerken; aankomende den Boedel J. P. ROODENBEEK.

Voorts de Negerin COBA, met haar Kinderen ADRIANA, GEORGE, WILLEM, BESCHUIT en MARTUS; aankomende den Boedel ANNA SCHMIDT, wed. J. H. SCHUIT.

De Mulat DAMON; aankomende den Boedel J. VAN DER TUUK.

Paramaribo, den 28 Junij 1833.

C. A. FISCO,
2de Commies.

(25002) Wordt bij publieke inschrijving, te koop aangeboden, de onderstaande KOFFIJ van Plant. *Mijn Vermaak*:

Pl. m. 1300 ℔ witte bast heele }
» » 1200 » zwarte do. » } KOFFIJ.
» » 1000 » gebroken }

De monsters zijn te bezigtigen ter Griffie van het Geregtshof der Kolonie *Suriname*, en ten Kantore van de ondergeteekenden.

De Koffij zal vrij in de Waag worden geleverd; — de Koopers moeten betalen voor ieder Baal *f* 1—00.

De inschrijvings-billetten, zullen ter Griffie van opgemelde Hove worden aangenomen, tot Vrijdag den *vijfden* Julij 1800 drie en dertig, als wanneer dezelve door Heeren Gecommitteerde Raden, zullen worden geopend.

Paramaribo, den 27 Junij 1833.

F. BEUDEKER, c. s. Sekw.

(25006) Bij den ondergeteekenden te bekomen:

Eene schoone verzameling van BOEKEN voor de Jeugd, en tevens voor liefhebbers van aangename lectuur.

Voorts Boter, Kaas, Ham, Aardappelen, Mostard, best Zout Vleesch, Rook- en Pekel Spek in ¼ tonnen, Rode Wijn in heele en halve oxhoofden, alsmede in kisten van 48 flesschen, Madera- en Rijnsche Wijn in dito, Seltserwater, Jenever, Raap-, Lijn- en Patent Olie in pullen, beste Haver in 8 zaks vaten, Laarzen en Schoenen in soorten, alsmede Aardewerk, enz.

H. P. VAN MARK.

(25005) Wekelijks op Plantaadje *Munnickendam*, 2 à 300 bossen BANANNEN, te bekomen à 20 Centen per Bos.

Paramaribo, den 27 Junij 1833.

H. M. WOLFF DE FRIDERICI q. q. c. s.

(25008) *,* Men verlangd 1' duims Kopie Beslag Planken, in ruiling met Banannen; adres ter dezer Drukkerij.

(25065)

Kapit. N. KRAGH, voerende het Deensche Schip *Hortensia*, zal medio Julij e. k., deszelfs Brievenzak sluiten en de reis naar *Amsterdam* aannemen.

Paramaribo, den 26 Junij 1833.

Ter Drukkerij van de Erven C. J. FUCHS.